

РЕШЕНИЕ

№ 6330

гр. София, 26.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 08.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7247** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], [улица], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № ПВ-100 / 29. 06. 2012 г. на председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

В жалбата се излагат съображения, че издадения акт е незаконосъобразен, тъй като нямало възникнало такова публично вземане и въобще дружестото нямало издаден лиценз. Претендира разносните по делото.

Ответникът - председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, не взима становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Във фактура № [ЕГН] / 04. 10. 2011 г. с издател ДАМТН – РО „ИДТН” Б. и получател [фирма], [населено място], е вписано като основание „издаване на лицензия за ТН на АГУ” и сума за заплащане в размер на 400 лв.

С Акт за установяване на публично държавно вземане № ПВ-100 / 29. 06. 2012 г. на председателя на ДАМТН, след като е констатирано, че задължението по горепосочената фактура не е заплатено, като основанието за плащането та таксата е установено в чл. 43 от Закона за техническите изисквания към продуктите, на основание чл. 166, ал. 2 от ДОПК, е установено публично държавно вземане в размер

на 400 лв. главница и 27,16 лв. лихви. Акта е връчен на 06. 07. 2012 г.

С жалба вх. № 87-00-417 от 25. 07. 2012 г., е оспорен акта пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, жалбата е пусната по пощата та 20. 07. 2012 г. – видно от клеймото на пощенския плик (стр. 5), подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният Акт за установяване на публично държавно вземане № ПВ-100 / 29. 06. 2012 г., е издадено от компетентния орган - председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, съобразно чл. 166, ал. 2, изр. последно.

Съдът обаче счита за основателни изложените в жалбата доводи, че е налице нарушение на материалния закон.

На основание чл. 166, ал. 1 от ДОПК, установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон.

Съгласно чл. 43 от Закона за техническите изисквания към продуктите /ЗТИП/, за издаване на лицензии по чл. 34а, за извършване на проверките по чл. 34б, ал. 1 и чл. 36а, ал. 1, за заверка на документи по чл. 35, за издаване на удостоверения по чл. 36 и на разрешения по чл. 40 и за технически прегледи, проверки и изпитвания на съоръжения с повишена опасност по чл. 42, ал. 1, извършени от Главна дирекция "Инспекция за държавен технически надзор", се събират държавни такси по тарифа, одобрена от Министерския съвет.

На основание чл. 21а, ал. 1 от Тарифа № 11 за таксите, които се събират в системата на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор по Закона за държавните такси, за издаване на лицензии по чл. 34а от Закона за техническите изисквания към продуктите се събира такса 400 лв. за всеки вид съоръжение с повишена опасност, посочено в заявлението.

По делото обаче няма доказателства, че на дружеството жалбоподател е била издадена такава лицензия, за да е дължима предвидената в закона държавна такса.

Наличието само на фактура, не означава действително настъпило данъчно събитие и съответно основание за заплащане на съответната такса.

Съгласно чл. 10 от Закона за счетоводството, поправки и добавки в първичните счетоводни документи не се разрешават. Погрешно съставени първични счетоводни документи се анулират и се съставят нови.

Въпреки дадените от съда указания с разпореждането за насрочване на делото, да се представят от страна на ответника доказателства, за извършената от служителите на ДАМТН дейност по технически надзор, евентуално за издадената лицензия на дружеството жалбоподател, такива не са представени по делото.

Постъпило е единствено обяснение от старши инспектор в РО „ИДТН” [населено място], което обаче е недопустимо доказателствено средство, тъй като в писмен вид се заместват свидетелските показания.

След като няма доказателства за издадена лицензия, така както е посочено във фактурата, липсва основание за заплащане на дължима държавна такса за това, поради което и издадения акт за установяване на публично държавно вземане е незаконосъобразен.

В тази връзка, дори и да се вземат предвид обстоятелствата изложени в дадените

обяснения, само подаването на документи за издаване на лицензия, без дори същите да са входирани, след което са изтеглени, не дава основание за претендиране на вземане в размер на 400 лв., тъй като безспорно не е издадена такава лицензия.

Видно е, че в Тарифа № 11 за таксите, които се събират в системата на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор по Закона за държавните такси, са регламентирани и такси само за преглед на документи, поради което издаване на акт за установяване на публично вземане за дължима такса за издаване на лицензия, без в действителност такава да е издадена, е неоснователно.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е незаконосъобразен поради което същия следва да бъде отменен.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски, които са в размер на 50 лв. държавна такса, като въпреки че дружеството се представлява от адвокат, в пълномощното му не е вписано заплатено адвокатско възнаграждени, поради което такова не следва да се присъжда.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място], Акт за установяване на публично държавно вземане № ПВ-100 / 29. 06. 2012 г. на председателя на ДАМТН.

ОСЪЖДА Държавна агенция за метрологичен и технически надзор – С., [улица], да заплати на [фирма], [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 50 (петдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: